

1. Jdu po staleté dlažbě uličkou, které jméno dal Svatý Bartolo měj

A lampa, která tu rozpouští tmu, je tak velkorysá v téhle smutné době

Z tváře mi umyje stín, zdarma, to nepochopím

Každý má místo pod sluncem, jí stačí místo pod tmou

2. Začalo pršet, to veliký pan Šéf už se nevydržel na tu špínu dívat

Vytáh jsem deštník, mám totiž chuť chvíli se před celým světem skrývat

S deštníkem jistota je, že dnes mi hlavu nikdo neumyje

Každý si hledá výsluní, on šťastný je, když prší

R: Vdechnu-

li život předmětům, na svět rázem změní se mi pohled

Pohladím kliku u dveří a vždycky pozdravím svůj oběd

Závorám u trati vystřihnu poklonu, na světě bývá to tak

Člověk se totiž ukloní jenom když ujíždí mu vlak

3. A jak si žiju, hledám odpověď, k čemu je blázen vlastně dobrý

Našel jsem kámen, tak jsem ho zvedl a jen pro radost ho trochu stranou hodil

Rázem já odpověď znal, ten šutr mi totiž poděkoval

Už dlouho ležel na místě a teď s ním někdo pohnul

R: A proto chodím po světě a hážu kamením, ať se každý diví

Podpírám tajně zábradlí, které se prohýbá pod náporem lidí

Čaj, ten si udělám z vlažné vody, abych hrníček neopařil

Člověk by tuhle moji práci stejně neoceníl

R: Vdechneš-

li život předmětům, na svět rázem změní se ti pohled

Pohladiš kliku u dveří a vždycky pozdravíš svůj oběd

Závorám u trati vystřihneš poklonu, na světě bývá to tak

Nechceš-li, nemusíš se dívat, jak nám v dálce mizí vlak